

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA VINDECĂRII PARALITICULUI DIN CAPERNAUM

Iertare, tămăduire, ridicare

DUMINICA A 2-A DIN POST

(a Sf. Ier. Grigorie Palama)
(Vindecarea paralizicului
din Capernaum)

SF. SFÎNȚIT MC. IPATIE,
EPISCOPUL GANGREI;
SF. MC. VENIAMIN
DIACONUL

Ne aflăm în Duminica a doua din Sfântul și Marele Post al Paștilor, în Duminica Sfântului Grigorie Palama, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Marcu 2, 1-12, care ne-a relatat marea minune a tămăduirii unui paralizic. Minunea a avut loc în orașul Capernaum din vestul Mării Galileii, un loc prin care treceau multe drumuri comerciale, în care Mântuitorul Hristos a stat aproape doi ani de zile.

Ne dăm seama câte minuni a săvârșit Mântuitorul în această localitate și, totuși, Acesta nu a fost mulțumit de perseverența locuitorilor într-ale credinței: „Și tu, Capernaume: N-ai fost înălțat până la cer? Până la iad te vei coborî. Căci de s-ar fi făcut în Sodoma minunile ce s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi.” (Matei 11, 23).

Evanghelia de astăzi relatează minunea tămăduirii acelui paralizic din Capernaum, căruia Mântuitorul Hristos i-a iertat mai înainte păcatele și apoi l-a tămăduit. Așa a procedat Mântuitorul în majoritatea cazurilor când a tămăduit pe cineva: întâi tămăduirea sufletească, apoi cea trupească.

Din minunea tămăduirii relatate astăzi, desprindem trei învățături fundamentale. În primul rând, înțelegem că Mântuitorul Hristos era nu numai om, ci și Dumnezeu adevărat, capabil să săvârșească minuni nemaiauzite până atunci. Nu era numai om, nu era numai Dumnezeu, ci era Dumnezeu și

om în același timp, care a asumat firea omenească moștenită din Adam, supusă păcatului și morții, ca să o sfințească, să o desăvârșească și să o ridice la cel mai înalt stadiu de sfințenie cu putință. Înțelegem că în Persoana Mântuitorului Hristos s-au unit cele două firi: firea omenească și firea dumnezeiască. Firea dumnezeiască a avut-o din veci, din sânul Sfintei Treimi, iar firea omenească și-a agonisit-o din istorie, din Pururea Fecioară Maria.

În al doilea rând, înțelegem din cuprinsul evangheliei de astăzi că toți urmașii lui Adam au nevoie de iertare. Toți suntem descendenți din Adam și moștenim predispoziția pentru păcat și patimi, pentru neascultare și depărtare de Dumnezeu. Ca urmare a păcatului adamic a intrat în firea omului păcatul

și prin păcat moartea, ca răsplată a păcatului, de aceea, una din urmările căderii în păcat este apariția bolilor și a marilor neputințe în firea omenească. Mântuitorul Hristos, ca un doctor al sufletelor și al trupurilor noastre, a venit pe pământ să refacă legătura dintre Dumnezeu și om, alterată de păcat, și să aducă omului iertare. „Fiule, iertate îți sunt păcatele tale”, avea să spună Mântuitorul celui paralizic, tămăduindu-l sufletește. Dar nu avea de gând să se oprească aici: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă”! Deci, l-a iertat și l-a tămăduit. De iertare și de tămăduire are omul nevoie din partea lui Hristos. Dacă nu toți sunt bolnavi trupește în această lume, cu siguranță că bolnavi sufletește suntem toți cei ce ne tragem din Adam, deci avem nevoie de iertare.

În al treilea rând, ne dăm seama că această minune a tămăduirii paralticului nu ar fi putut fi posibilă fără aportul celor patru oameni care l-au transportat pe neputincios în fața Mântuitorului. Aceștia sunt adevărați mijlocitori ai

minunii, precum sfinții lui Dumnezeu sunt mijlocitori ai mântuirii noastre. Înțelegem că mijlocirea sfinților și a Maicii Domnului ne ajută enorm pe noi, oamenii, în vederea tămăduirii noastre sufletești și trupesti, dar mai ales în

vederea mântuirii noastre. Deci, suntem datori ca, mai ales în această perioadă de Post, să înmulțim binele, milostenia și ajutorul pentru frații noștri aflați în suferință și nevoi. ❀

Pr. Adrian Chiriță

„Să nu ucizi” este una din cele 10 porunci pe care Dumnezeu i le-a dat lui Moise. Să nu ucizi. Sufletul și trupul. O putem face în multe feluri, fără măcar să conștientizăm acest lucru. Dar uciderea în sine și avortul sunt păcate strigătoare la cer.

De cele mai multe ori se vorbește de avort ca despre o „întrerupere” de sarcină, ca și cum acea sarcină nu este viață, în care Dumnezeu a pus sufletul, ci doar un ghem de celule care pot fi oricând îndepărtate. Privind astfel, viitoarea mamă, tatăl și ceilalți din jurul ei, consideră că întreruperea de sarcină este justificată atunci când sarcina nu este programată sau încurcă viața mamei. Pe de altă parte, toți se consideră datori să sfătuiască mama: „ești prea tânără”, „nu ai un serviciu”, „nu-i momentul”, „nu avem casă”, „avem deja prea mulți copii” etc, etc. Uneori se întâmplă ca motivul să fie că părinții sunt trecuți de jumătatea vieții și au deja copii adolescenți sau chiar mai mari, iar sarcina o pune pe mama într-o poziție stânjenitoare față de ceilalți și față de proprii copii.

Și așa, convinsă că este „dreptul” ei de a decide dacă păstrează sau nu „sarcina” – nu-i spune, de cele mai multe ori, copilul – ajunge să se simtă chiar vinovată pentru viitorul ei, pentru viitorul cuplului, al familiei în cazul în care pruncul va fi adus pe lume. Dacă nu are cine s-o sfătuiască și să o susțină –

CONSTRUIM ÎMPREUNĂ PENTRU VIAȚĂ

În luna martie, Luna pentru Viață, Luna Bunei Vestiri, în peste 1.500 de localități din România și Moldova s-au organizat activități pro-viață, care au culminat cu Marșul pentru Viață, sâmbătă, 30 martie 2024. Tema acestui an a fost: „Construim împreună pentru viață”.

părinți, prieteni, nu în ultimul rând duhovnicul – femeia va avorta. Nu mult după acest avort va constata că a greșit. Se întâmplă chiar ca tatăl copilului să o părăsească pe mamă, chiar dacă ea a făcut această „întrerupere de sarcină” ca să nu plece partenerul ei.

Mai grav este că mama va trăi cu coșmarul acesta, al uciderii pruncului ei, în mintea și sufletul ei. Dacă este și credincioasă sau se apropie în aceste momente de Biserică, vina sa îi va umbri viața și-i va îmbolnăvi sufletul. Toată viața va căuta să ștergă acel păcat și să se împace cu Dumnezeu.

Nu vă închipuiți însă că toate femeile sunt la fel. Mai dăunăzi, pe You Tube am dat de o femeie care făcuse 28 de avorturi: nu avea nici cea mai mică remușcare, dimpotrivă, încerca să-i convingă pe toți ceilalți comentatori că ea a făcut bine ce-a făcut, căci copilul născut n-ar fi avut o viață bună, iar ea și-ar fi ruinat viața... Mai mult, nu-și dorea nici-un copil, nu iubea copiii!

Așadar, suntem chiar în luna în care Fecioara Maria primește de la Arhanghelul Gavriil vestea că Harul lui Dumnezeu o va umbri și va primi în pântecele său și va naște pe Fiul lui Dumnezeu care va împărăți în veci. Cu smerenie și curaj Fecioara Maria va zice: „Fie mie după cuvântul tău!” primind chiar în acel moment în pântecele său Darul pe care Dumnezeu îl face omenirii: Îl trimite pe Fiul Său în lume ca, prin Cuvântul Său, să-i lumineze pe oameni, iar prin Jertfa Sa, Mântuitorul să șteargă păcatul originar al lui Adam și să vindece și să mântuiască lumea. Dacă Fecioara Maria ar fi spus „Nu”, căci și ea se punea prin acceptare într-o situație delicată, atunci însăși mântuirea noastră ar fi fost în pericol.

De multe ori copilul pe care îl purtăm în pântece și pe care îl avortăm este unicul, Dumnezeu nemaitrimitându-ne un prunc atunci când suntem „pregătiți” și îl dorim chiar cu tot sufletul. Sau poate că cel care urma să se nască ar fi

fost copilul care ne-ar fi adus binecuvântarea familiei. Să nu ne închipuim că Dumnezeu nu are grijă de prunci atunci când îi trimite în lume. Iar familia în care se naște un prunc primește cu adevărat binecuvântarea lui Dumnezeu. Părintele Adrian Făgețeanu – pentru care avortul era cel mai mare păcat pe care îl putea face cineva – spunea că nu trebuie să ne îngrijorăm peste măsură niciodată când un prunc vine pe lume, gândindu-ne că nu avem cu ce îl crește – căci, spunea el, fiecare copil are „cartela” lui. Adică Dumnezeu îi dă și bunăstarea din care el va trăi. De multe ori un copil adus pe lume va rezolva, ca prin minune, problemele familiei. Dintr-o dată vin parcă mai mulți bani în familie, se rezolvă cu serviciul, apar alte și alte oportunități și Dumnezeu face ca problemele insurmontabile pe care le aveam să dispară sau să aibă soluții nebănuite de noi.

Legat de aceasta, Sfântul Paisie Aghioritul a fost întrebat de ce Dumnezeu nu trimite pe cineva în lume care să descopere tratamentul pentru cancer. Părintele a răspuns că tratamentul pentru această boală ar fi fost descoperit, dacă mama medicului care urma să facă asta nu l-ar fi avortat înainte să se nască. Iar Sfântul Porfirie Kavsokalivitul spune unei mame, pe care nu o cunoscuse înainte: „Ai făcut două avorturi; unul dintre copii devenea sfânt dacă îl nașteai”.

Marșul vieții care a avut loc ieri în București și în multe alte orașe a fost dedicat prețuirii și ocrotirii vieții copiilor încă din momentul concepției. Scopul acestuia este creșterea gradului de conștientizare a societății cu privire la umanitatea deplină a copiilor nenăscuți și ne îndeamnă să fim alături de femeile care se confruntă cu o criză de sarcină. Mai mult decât toate, trebuie să ne facă atenți la faptul că pruncul nenăscut este încă din prima clipă darul lui Dumnezeu pentru lume și pentru familia lui. ❀

Maria Buleu, teolog

SFÂNTUL IERARH GRIGORIE PALAMA, APĂRĂTORUL ORTODOXIEI

A doua duminică din Postul Mare, dedicată
Sfântului Grigorie Palama (1296-1359),
este o zi de cinstire a Ortodoxiei palamite.

Dacă în prima duminică din Postul
Păresimilor am prăznuit victoria
Ortodoxiei împotriva iconoclasmului
din anul 843, astăzi sărbătorim teologia
ortodoxă a Sfântului Grigorie Palama.
Această serbare a sa în timpul Postului
Mare datează din secolul al XIV-lea,
de la canonizarea sa (1368).

Unirea primelor două duminici
din Postul Mare prin sărbătorirea
drepte credințe ne pune înaintea
timpului postului ca o perioadă de prăznuire
și mărturisire a Ortodoxiei noastre. Faptul
că postim este o afirmare a Ortodoxiei.
Împlinirea postirii prin pocăință și fapte
bune arată Ortodoxia noastră și nădejdea
că prin acest efort ascetic vom dobândi
viața veșnică.

Prăznuirea de astăzi a Sfântului Grigorie
Palama este o sărbătoare a teologiei isihaste
și o mărturisire a Ortodoxiei bizantine. Nu
întâmplător Triodul îl numește „stâlpul Bi-
sericii”, „trâmbița teologiei” sau „sfeșnicul
Ortodoxiei”.

Sfântul Grigorie Palama, unul dintre
cei mai mari Părinți ai Bisericii Orto-
doxe din mileniul al doilea creștin, este
cunoscut ca teologul care a adâncit
cunoașterea învățăturii despre harul
necreat, cunoașterea nemijlocită a lui
Dumnezeu și îndumnezeirea omului.

S-a născut în anul 1296 în Con-
stantinopol, în familia lui Constantin,
un important demnitar al împăratului
bizantin Andronic II Paleologul. În
ciuda funcției sale înalte, tatăl său a dus
o viață sfântă. Cu puțin înainte de a
muri, s-a călugărit, luând numele de
Constanțiu. I-au rămas cinci copii mici:
trei băieți și două fete, cărora însuși
împăratul le-a devenit tutore.

La vârsta de 20 de ani, deși împăratul
Andronic al II-lea și l-ar fi dorit
demnitar în conducerea imperiului,
asemenea tatălui său, tânărul Grigorie
se va călugări la Mănăstirea athonită
Vatoped și va intra sub îndrumarea
duhovnicească a părintelui Nicodim
(prăznuit la 11 iulie), cunoscut isihast,
renumit prin vederea lui Dumnezeu.

După doi ani de nevoință, într-una
din zile i s-a arătat Sf. Ioan Evanghelis-
tul, spunându-i: „am fost trimis de
Împărăteasa tuturor să te întreb de ce
strigi neîncetat către Dumnezeu «lumi-
nează-mi întunericul, luminează-mi
întunericul!»?” Sf. Grigorie i-a răspuns:
„Ce altceva trebuie să cer eu, cel pătimas

și plin de păcate, decât numai să fiu
miluit și luminat, spre a afla și a face
voia Lui cea sfântă?” Atunci, Sf. Ioan
l-a încredințat că Maica Domnului nu îl
va părăsi niciodată și îi va fi totdeauna
ajutătoare.

De la Vatoped merge la mănăstirea
Sf. Atanasie Athonitul, unde slujește la
bucătărie și cântă în biserică. Biograful
său, patriarhul Filotei Kokkinos (†1379),
scria: „se lupta ca și cum voia să se facă
netrupesc. Somnul și-l biruise atât de
mult, încât a rămas treaz trei luni întregi,
ca și când ar fi fost fără de trup, afară de
un scurt răgaz, în care se odihnea puțin,
după ce își lua hrana, spre a nu pătimi cu
ceva rânduilele firii”.

După trei ani se stabilește la schitul
Glossia. Cu un grup de isihști se
nevoiește în asceză și în rugăciunea
minții sub călăuzirea unui monah,
Grigorie, originar din Constantinopol.

Incursiunile dese ale turcilor din
jurul anului 1326 îl silesc pe Grigorie să
se mute cu cei 12 monahi isihști la
Tesalonic, unde va fi hirotonit preot.
Împreună cu ceilalți călugări se
stabilește într-un schit de lângă Veria,
unde continuă viața de asceză din
Athos. Nu după mult timp se întoarce la
Athos și se așază în schitul Sf. Sava,
lângă Marea Lavră.

Pe la anul 1334, la Constantinopol,
catolicii aveau discuții cu ortodocșii pe
tema unirii Bisericilor Ortodoxă și
Catholică. Varlaam, un tânăr foarte bine
pregătit, originar din Calabria (Italia),
călugărit de câțiva ani în Constantinopol,

dorind să câștige simpatia ortodocșilor
care îl suspectau de catolicism ascuns,
scrie mai multe tratate despre purcederea
Sfântului Duh, dorind să apere poziția
ortodoxă, anume că originea Duhului
este numai Tatăl. A făcut-o însă într-o
manieră care relativiza ambele
perspective. Atunci, prietenii Sf.
Grigorie din Tesalonic i-au scris acestuia,
rugându-l să-i lămurească cu privire la
teza lui Varlaam. Sf. Grigorie a scris mai
multe tratate despre purcederea Sfântului
Duh, trimițând, în același timp, câte o
scrisoare și lui Varlaam și prietenului
acestuia, Achindin.

Varlaam i-a răspuns prin trei tratate
împotriva isihăștilor, știind că Grigorie
era unul dintre ei. Neînțelegând ce
înseamnă, de fapt, rugăciunea minții și
vederea luminii dumnezeiești, Varlaam
începe să ridiculizeze isihasmul. Sf.
Grigorie, la rândul său, îi răspunde
printr-o serie de șase tratate, în care
apăra poziția monahilor isihști. În anul
1341, Sf. Palama alcătuiește o lungă
scrisoare - Tomosul aghioritic - care e
semnată de toți mai marii monahismului
atonit.

Au loc apoi dispute publice între
Palama și Varlaam. În urma acestora,
Varlaam a publicat lucrarea „Contra
mesalienilor”, în care îl ataca personal
pe Grigorie. Grigorie Palama răspunde
și de data aceasta prin trei tratate,
respingând învățătura lui Varlaam.

Viața politică și cea bisericească vor
fi fost în acei ani destul de complicate.
Așa se face că vor urma câteva sinoade

pentru a căuta adevărul în disputa isihastă. La 11 iunie 1341, s-a întrunit un sinod care a dat dreptate isihăștilor. Varlaam, pentru a evita condamnarea, își cere iertare și pleacă în Occident.

Mai apoi, patriarhul Ioan Calecas (1341-1347), sprijinitor al lui Achindin, condamnă pe isihăști. Sf. Grigorie este închis în 1343, alături de alți șase ierarhi susținători ai lui. În anul 1347 un alt sinod îl condamnă pe Ioan Calecas și reconfirmă învățătura Sf. Grigorie, care este scos din închisoare. Patriarh al Constantinopolului ajunge prietenul său, Isidor (1347-1349), care ocupă scaunele vacante cu ierarhi susținători ai lui Palama, iar Sf. Grigorie va fi hirotonit arhiepiscop al Tesalonicului, al doilea oraș important al imperiului.

Sinodul din anul 1351 reafirmă învățătura palamită și se încheie cu un Tomos sinodal.

În anii 1352-1353, Sf. Grigorie se îmbolnăvește grav. Abia refăcut, într-o călătorie cu corabia spre Constantinopol este răpit de turci și luat prizonier, fiind eliberat după un an. A făcut multe minuni, vindecând bolnavi, mai ales în anii ce au premers morții sale. A murit la 14 noiembrie 1359. În ajunul plecării din această lume, i s-a arătat Sf. Ioan Gură de Aur (una dintre zilele sale de prăznuire fiind 13 noiembrie), care i-a adresat cuvintele: „Spre Înălțimi! Spre Înălțimi!” Moaștele Sf. Grigorie se păstrează la Tesalonic, în biserica ce i-a fost închinată.

La numai nouă ani de la moartea sa,

a fost canonizat de sinodul convocat de ucenicul și biograful său, Filotei Kokkinos al Constantinopolului. În Biserica Ortodoxă este prăznuit de două ori pe an: pe 14 noiembrie și în duminica a doua din Postul Mare.

Și noi suntem chemați în această duminică să mărturisim Ortodoxia și să urmăm modelul Sfântului Grigorie Palama de apărare a dreptei credințe, cinstindu-l prin cuvintele imnografului inspirat: „Luminător al dreptei credințe, sprijinul Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre”. ✕

PELERINAJUL ISTORIC CU MOAȘTELE SFÂNTULUI CUVIOS DIMITRIE CEL NOU ÎN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR

După ce, în martie, moaștele Ocrotitorului Bucureștilor au ajuns în protoierii din județele Prahova și Ilfov, în aprilie vor ajunge în parohii din cele șase sectoare ale Capitalei.

Spre deosebire de luna trecută, procesiunile din aprilie vor avea loc numai la sfârșit de săptămână, sâmbăta și duminica.

Duminică, 14 aprilie 2024, pelerinajul cu moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, de la care aducere în București se vor împlini în această vară 250 de ani, va continua în Protoieria Sectorului 4. Din programul acestei zile, aflăm că racla cu moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie vor poposi și la Biserica Șerban Vodă timp de 2 ore, iar Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul va oficia Taina Sf. Maslu la Parohia noastră, între orele 17 și 19.

Așadar, în data de 14 aprilie 2024 programul pelerinajului în Protoieria Sector 4

va fi următorul:

❖ Între orele 08:00 și 09:00, moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou se vor afla la Mănăstirea Tuturor Sfinților Români de pe Șos. Olteniței 255, apoi, între orele 09:10 și 09:20 vor ajunge la Parohia Apărătorii Patriei I de pe Str. Panselelor 31.

❖ De la 09:45 la 13:00, în timpul liturghiei oficiate de Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, moaștele vor fi depuse spre cinstire la Catedrala Mitropolitană Sf. Spiridon Nou.

❖ Racla va pleca apoi spre Biserica Sf.

Ecaterina, paraclis universitar, unde va sta între 13:10 și 13:20.

❖ După un scurt popas la Parohia Bucur Ciobanul (13:30-13:40), moaștele sfântului vor fi depuse peste drum, la Mănăstirea Radu Vodă, unde vor rămâne până la 15:10.

❖ Între 15:20 și 17:10, Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou va fi purtat în procesiune, cu scurte popasuri, pe la parohiile Căramidarii de Jos (Str. Piscului 3), Sf. Ap. și Ev. Ioan (Str. Emil Racoviță 4), Sf. Arhangheli – Huedin (Bd. Constantin Brâncoveanu), Nașterea Domnului – Cartierul Solar (Bd. Metalurgiei 132), Progresul III (Str. Poștalionului 103-105) și Progresul I – Șos. Giurgiului.

❖ Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul va oficia Taina Sf. Maslu la Parohia Șerban Vodă (Str. Petre Țuțea 1) între orele 17:10 și 19:10.

❖ Ziua se va încheia cu popasul sfințelor moaște la Parohia Buna Vestire – Belu (Șos. Giurgiului 29A) între orele 19:20 și 19:30. **(Informații – basilica.ro) ✕**

Completați formularul 230

rezolva măcar parțial necesitățile bănești ale parohiei noastre. Pentru că nu vă costă nimic această redirectionare a unui procent din impozitul deja reținut, puteți să împărtășiți

această rugămintă și rudelor, prietenilor și colegilor dumneavoastră, în măsura în care și aceștia vor să contribuie la finanțarea activităților parohiei Șerban Vodă. ✕

Toți cei care sunteți salariați sau sunteți pensionari cu un venit peste 2.000 de lei, puteți să redirectionați 3,5% din impozitul din salarii sau pensii care deja v-a fost reținut în anul 2023 către Biserica Șerban Vodă.

Formularul, pe care îl găsiți și la pangarul bisericii, îl puteți completa când veniți la biserică și lăsa aici.

Nevoile financiare ale bisericii noastre sunt diverse și de multe ori foarte mari, de aceea orice bănuț primit, chiar și pe această cale, va

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 MARTIE - 7 APRILIE 2024

ZIUA

ORA

SLUJBE/activități

Duminică 31.03 08⁰⁰-12⁰⁰ Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) Utrenia, Sfânta Liturghie

Miercuri 3.04 07³⁰-09³⁰ Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu

Vineri 5.04 07³⁰-09³⁰ Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Slujba Pavcerniței, Acatist

Sâmbătă 6.04 07³⁰-09³⁰ Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți; Citirea Sărandarelor

Duminică 7.04 08⁰⁰-12⁰⁰ Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) - Utrenia, Sfânta Liturghie